

titelů Basila Velikého, Řehoře Theologa a Jana Zlatoustého, svatého otce našeho Mikuláše, arcibiskupa Myr Lykejských, divotvorce, svatých apoštolům rovných Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských, svatého zbožného knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete českého Václava a svaté mučednice kněžny Ludmily, svatých a ctihodných otců našich, Ivana, poustevníka českého, a Prokopa Sázavského, svatého nového mučedníka biskupa Gorazda, svatého vyznavače Alexije Karpatoruského, svatých a spravedlivých rodičů Jáchyma a Anny, svatého (*jméno svatého, jehož jest chrám a jehož je svátek*) a všech svatých tvých učň modlitbu naši sobě příjemnou, daruj nám odpuštění hříchů našich, ochraň nás záštitou křídel svých, zapuď od nás každého nepřítele a odpurce a daruj mír životu našemu, Pane, smiluj se nad námi i nad světem svým a spasiž duše naše jako Blahý a Lidumil.

Lid: Amen.

Končí se obvyklým propuštěním (*nebo návrat do liturgie*).

Zkrácená služba (např. světili se voda v rámci svaté liturgie): na začátku „Bůh jest Hospodin...“ (3 × bez dalších veršů), z troparů jen 1. a poslední 2, poté ihned ektenie následující zde po evangeliu (první dvě prosby a pak již: „Aby posvěceny byly vody tyto...“ a dal.) a odtud dále podle postupu. Vroucí ektenie po kropení svěcenou vodou a vše po ní až do konce se vypouští.

Na Svaté Hoře Athos se voda světil každého prvního dne v měsíci. Koná-li se malé svěcení vody po liturgii, slouží se zde takto: tropary (str. 4–7) se čtou při liturgii místo zpěvu před svatým přijímáním (nebo před ním); po zambonové modlitbě kněz vychází k nádobě s vodou (která je uprostřed chrámu pod panikadilem a je u ní připraveno pár zrněk kadíla, svazek vonných bylin, čisté plátno a kniha s obřadem), nese kříž (bývá dřevěný: na jedné straně je zobrazeno Ukřižování, na druhé straně Křest Páně) – pokud už není připraven u vody – a kadidelnici; před ním nese kostelník svíci; přičemž se čte **142. žalm**. Kněz ponořuje ruku do vody a žehná ji. Později bere kříž a světil vodu, pak jí hned kropí do všech stran vůkol. Při troparech po posvěcení vody (str. 14) všichni přistupují políbit kříž a ruku kněze, který každého kropí svěcenou vodou. Následuje dokončení přerušené liturgie.

Řád malého svěcení vody

Uprostřed chrámu stojí pokrytý stolec a na něm nádoba s vodou. Kněz oblékne epitrachil (a felon, bude-li čist evangelium), drží v ruce ctihodný kříž (s vonnými bylinami); před ním jde diakon s kadidelnicí a dva přísluhující se svícemi. Přijda ke stolku, položí na něj kříž a vzav kadidelnici, okuřuje vodu na způsob kříže a začíná obvyklým způsobem.

Kněz: Blahosloven Bůh náš...

Začínání obvyklé: od Králi nebeský, přes trojsvatou píseň; končí ohlasem kněze po Otčenáši (*počáteční ohlas a toto vše se vynechává, koná-li se svěcení vody v rámci liturgie nebo šesté hodinky.*)

Neboť tvé jest království, moc i sláva...

Po pozhnání kněze se čte **žalm 142. / 143. :**

Hospodine! Vyslyš modlitbu mou, pro pravdu svou pozoruj prosby mé. Vyslyš mne pro spravedlnost svou a nevcházej v soud se služebníkem tvým, neboť není spravedliv před tebou nikdo z živých. Neboť stíhal nepřítel duši mou, ponížil až k zemi život můj, do temnot mne vsadil, jako od věků zemřelý. Sklíčen je ve mně duch můj, puká v útrobach svých srdce mé. Vzpomněl jsem na dny dávné a nalezl poučení ve všech skutcích tvých, díla rukou tvých mne vyučila. Vztahuji

k tobě ruce své, duše má žízní po tobě jak vyprahlá země. Pospěš, vyslyš mne, Hospodine, duch můj prchá. Neodvracej tvář svou ode mne, (nebo) budu jako ti, kteří do hrobu kleslí. Ohlas mi zjitra milost tvou, neboť v tebe jsem doufal. Ukaž mi cestu, Hospodine, po které mám kráčet, neboť k tobě pozdvihuji duši svou. Vzdal mne od nepřátel mých, neboť k tobě se utíkám. Nauč mne plnit vůli tvoji, neboť Bůh můj jsi ty. Duch tvůj dobrý povede mne do země spravedlnosti. Pro jméno své, Hospodine, daruješ mi život podle spravedlnosti své, vyvedeš ze soužení duši mou. Pro milosrdenství své vyhladíš nepřátele mé a zahubíš všechny, kdož mne utiskují, neboť jsem služebník tvůj.

Dále: Bůh jest Hospodin a zjevil se nám; požehnaný, jenž se bere ve jménu Páně. (*Hlas 4.; možno zazpívat třikrát a následující verše vynechat.*)

Kněz: Oslavujte Hospodina, neboť jest dobrý a na věky milosrdenství jeho.

Lid: Bůh jest Hospodin a zjevil se nám...

Kněz: Kol dokola obklíčili mne, a ve jménu Páně jsem se jim postavil.

Lid: Bůh jest Hospodin a zjevil se nám...

Kněz: Neumřu, ale živ budu a hlásati budu skutky Hospodinovy.

Lid: Bůh jest Hospodin a zjevil se nám...

Kněz: Kámen od stavitelů zavržený, ten stal hlavou úhelnou. Od Boha byl a jest slavný v očích našich.

Lid: Bůh jest Hospodin a zjevil se nám...

Následují tropary (*hlas 4.*):

K Bohorodici nyní vroucně a v pokoře utíkejme se my hříšní a klanějme se, volající kajícně a z hlubin duše:

Ještě modlíme se, aby ochráněno bylo město toto (ves tato) i svatý chrám tento a všechna města a země od hladu, moru, zemětřesení, potopy, ohně, meče, vpádu cizozemců a občanské války; aby milostivý a přístupný k našim modlitbám byl blahý a lidumilný Bůh náš a odvrátil od nás veškery na nás uvalený hněv a vysvobodil nás od přicházejícího spravedlivého trestu svého a smiloval se nad námi.

Lid: Hospodi, pomiluj. (40 ×)

Kněz zvolá: Vyslyš nás, Bože, Spasiteli náš, naděje všech končin země i těch, kteří jsou daleko na moři; a milostiv, milostiv budiž, Vládce, ke hříchům našim a smiluj se nad námi. **Neboť milostivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Lid: Amen.

Kněz: Pokoj všem!

Lid: I duchu tvému.

Diakon: Skloňte hlavy své před Hospodinem!

Lid: Před tebou, Hospodine.

Kněz praví hlasitě tuto modlitbu:

Vládce mnohomilostivý, Pane Ježíši Kriste, Bože náš, na přímluvy nejčistší Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, mocí uctívaného a životodárného kříže, skrze pomoc čestných nebeských beztělesných mocností, důstojného a slavného proroka, předchůdce a křtitele Jana, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatých slavných vítězných mučedníků, ctihodných a bohonosných otců našich, svatých otců našich velikých učitelů celého světa a svě-

pravoslavným a ochraňuj věrné své křížem svým.

Pak tropar (*hlas 2.*):

Učiň nás hodnými darů tvých, Bohorodice Panno, přehlížejíc prohřešení naše a podávajíc uzdravení nám, kteří skrze víru přijímají požehnání tvé, Přečistá.

Kněz políbí svatý kříž. Kropí posvěcenou vodou (na východ, západ, jih a sever), oltář i celý chrám a všechny lidi líbající kříž.

Lidé zpívají následující tropar (*hlas 4.*):

Pramen uzdravení majíce, svatí nezištníci, podáváte uzdravení všem, kteří to potřebují, neboť jste byli učiněni hodnými přijmout převeliké dary z věčně prýstícího Pramene, od Spasitele našeho. Vždyť pravil vám Pán stejně jako k horlivým apoštolům: „Hle, dal jsem vám moc nad duchy nečistými, abyste je vyháněli a uzdravovali všeliký neduh a jakoukoliv ránu.“ Tímto povelím jste se celý život řídili, zadarmo jste dostali, zadarmo dáváte, uzdravujete trápení duší i těl našich.

Shlédni na prosby služebníků tvých, Nejčistší, utiš lité útoky proti nám vedené, zbav nás všeho soužení. Neboť víme, že jen v tobě jediné máme pevnou oporu a získali jsme zastání. Kéž nejsme zahanbeni, když tě vzýváme, Bohorodice; pospěš ale vyslyšet prosby těch, kdo tě věrně opěvují: Raduj se, Vládkyně, všech pomoci, radosti i záštito, záchrano duší našich.

Vládkyně, přijmi modlitby služebníků tvých a vysvoboď nás od veškeré nouze a zármutku.

Po kropení následuje ektenie:

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se.

Vládkyně, pomoz a smiluj se nad námi, pospěš, neboť hyneme od množství hříchů, nezapuzuj své sluhy s prázdnou, neboť v tobě jediné máme naději. (*Dvakrát*)

Sláva ... I nyní ...

Nikdy neumlkne my nehodní při vypravování o moci tvé, Bohorodice, vždyť kdyby ses nás nezastala svými přímlovami, kdo by nás vysvobodil z tolika běd, kdo by nás chránil svobodnými? Nežřekneme se tebe, Vládkyně, neboť pokaždé zachráníš služebníky své od všech lýtých nepřátel.

Dále žalm 50. / 51. :

Smiluj se nade mnou, Bože, podle velikého milosrdenství svého a podle množství slitování svých očisti nepravost mou. Dokonale omyj mne od nepravosti mé a od hříchu mého očisti mne. Neboť nepravost svou já znám, a hřích můj přede mnou je vždycky. Proti tobě samému jsem zhřešil, a co zlé je před tebou, učinil jsem; takže spravedlivé budou rozsudky tvé a zvítězíš, až budeš soudit. Neboť hle, v nepravostech jsem byl zplozen, a v hříších počala mne matka moje. Ty však pravdu sis zamiloval, tajemství velemoudrosti své a to, co je v ní skryto, jsi mi zjevil. Skropíš mne yzopem, a očištěn budu; omyješ mne, a stanu se bělejšími než sníh. Sluchu mému radost a veselí dáš: zaradují se kosti ponížené. Odvrát obličej svůj od hříchů mých a očisť všechny nepravosti mé. Srdce čisté stvoř ve mně, Bože, a ducha pravého obnov v nitru mém. Neodvrhuj mne od tváře své a Ducha tvého svatého neodnímej ode mne. Navrať mi radost spasení tvého a Duchem panujícím upevni mne. Naučím provinilce cestám tvým, a bezbožníci se obrátí k tobě. Zbav mne (viny za prolévání) krve, Bože, Bože spasení mého!, a můj jazyk s veselím bude oslavovat spravedlnost tvou. Hospodine, rty mé otevři, a ústa má zvěstovat budou chválu tvou. Neboť kdybys byl chtěl obět, pak bych ji dal; leč v zápalných obětech nemáš zalíbení. Obětí Bohu (milou) je duch zkormoučený, srdcem

zkroušeným a pokorným Bůh nepohrdne. Prokaž dobrodiní Sionu, Hospodine, v zalíbení svém; necht' zbudovány jsou zdi jerusalemské. Tehdy zalíbíš sobě oběť spravedlnosti, žertvu a celopaly; tehdaž beránky na oltář tvůj klásti budou.

Poté pějeme trojary tyto (*hlas 6.*):

Raduj se ty, která jsi byla andělem navštívena a porodila jsi Budovatele svého; Panno, zachraň ty, kteří tě velebí. (*První tropar dvakrát*)

Opěvujeme Syna tvého, Bohorodice; ode všech béd vysvobod' služebníky své.

Králů, proroků i apoštolů a mučedníků jsi chloubou, zastánkyně celého světa, *Panno* Nejčistší.

Ústa všech pravoslavných tě chválí; velebí a oslavují přecistě rození tvé, Marie, nevěsto Boží.

Kriste můj, dejž i mně nehodnému prominutí vin, prosím tebe, milosrdného, skrze přímluvy té, jež tě porodila.

V tebe jsem naději svou složil, Bohorodice, zachraň mne přímluvami svými a daruj mi odpuštění hříchů.

Oživiž mne přímluvami svými ty, jež jsi Životodárce a Spasitele porodila, požehnaná naděje duší našich.

Budovatele všech jsi v lůně svém počala, Panno nejčistší, přímluvami svými zachraň duše naše.

Bohorodice, jež jsi *po zvěstování* slova porodila nevslovně Slovo opěvované, Jeho pros, aby spasil duše naše.

Mně, jenž se více než jiný člověk prohřešil, učiň milostivým soud Syna tvého, Vládkyně, přímluvami svými.

důvodů odešli a uložili nám nehodným modliti se za ně. Pamatuj, Pane, na bratry naše, kteří jsou v zajetí a v soužení, smiluj se nad nimi podle velikého milosrdenství svého a vysvobod' je ze všeliké nouze. **Neboť ty jsi pramen uzdravení, Kriste Bože náš, a tobě slávu vzdáváme s bezpočátečným Otcem tvým i s přesvatým, blahým a životodárným tvým Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.**

Lid: Amen.

Kněz: Pokoj všem!

Lid: I duchu tvému.

Diakon: Skloňte hlavy své před Hospodinem!

Lid: Před tebou, Hospodine.

Kněz se tiše modlí:

Přikloň, Pane, ucho své a vyslyš nás ty, který jsi ke svému pokřtění v Jordánu svolil a posvětil vody. Požehnej nám, všem, kteří skláníme šíje své na znamení své služebnosti. Učiň nás hodnými, abychom byli naplněni posvěcením tvým skrze účast na této vodě. Necht' nám bude ke zdraví těla i duše, Pane.

Neboť ty jsi posvěcení naše a tobě slávu a díky a úctu vzdáváme, s bezpočátečným tvým Otcem i přesvatým a blahým i životodárným Duchem, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Lid: Amen.

Poté vzav svatý kříž, *žehná vodu třikrát* ve znamení kříže, ponořuje a vynořuje jej, a zpívá se následující tropar (*hlas 1., třikrát*):

Spasiž, Pane, lid svůj, a požehnej dědictví svému, vítězství nad nepřáteli daruj křesťanům

ologa a Jana Zlatouštího, svatých otců našich Athanasije a Cyrila, patriarchů alexandrijských, svatého otce našeho Spyridona Trimyfuntského, divotvorce, svatého otce našeho Mikuláše, arcibiskupa Myr Lykejských, divotvorce, [svatých otců našich, celé Rusi divotvorců, Petra, Alexije, Ióny a Filipa] svatého a slavného velikomučedníka Jiřího Vítězného, svatého a slavného velikomučedníka Dimitrije Myrotočivého, svatých slavných divotvorců nezištníků Kosmy a Damiána, Kýra a Jana, Pantelejmona a Hermolaje [Sampsona a Diomida, Mokia a Anikity, Thalalea a Tryfona]; svatých apoštolům rovných Cyrila a Metoděje, učitelů slovanských, svatého zbožného knížete Rostislava Moravského, svatého mučedníka a knížete českého Václava a svaté mučednice kněžny Ludmily, svatých a ctihodných otců našich, Ivana, poustevníka českého, a Prokopa Sázavského, svatého nového mučedníka biskupa Gorazda, svatého vyznavače Alexije Karpatoruského [svatých srbských osvětitelů a učitelů Symeona Myrotočivého, světitelů Sávvy, Arsenije a Maksima] svatých vítězných mučedníků, ctihodných a bohonosných otců našich, svatých a spravedlivých rodičů Jáchyma a Anny, svatého (*jméno svatého, jehož jest chrám a jehož je svátek*) a všech svatých tvých. Ochraňuj, Pane, blahověrný a Krista milující rod náš.

Spasiž, Pane, a smiluj se nad (*jméno episkopa*), daruj mu duševní i tělesné zdraví, a pracujícím pro tebe a pro tento křesťanský lid budiž ve všem milostiv.

Pamatuj, Pane, na veškerý episkopát pravoslavný, řádně hlásající slovo pravdy tvé, i na všechno kněžstvo a mnišstvo, a na spásu jeho.

Pamatuj, Pane, na nenávidící i milující nás, bratry naše ve službách, pomáhající, i na ty, kteří z požehnaných

Jak mi náleží, opěvuji tebe: Raduj se, Bohorodice čistá, vždycky Panno; prosím, abych přímluvami tvými spasen byl.

Vysvobod mne od ohně věčného a muk, jež mne čekají, Boží rodičko, abych tebe velebil.

Nepřezírej prosby služebníků svých, prosíme, Vládkyně nejpěvovanější, abychom vysvobozeni byli od všelikého napadení.

Neduhů, všech nemocí a trápení zbav nás, kteří se utíkají k posvátné tvé záštitě.

Podivuhodný zázrak vidíme v tobě, Boží rodičko, neboť z tebe se kvůli nám narodil Budovatel všech a Bůh náš.

Chrám tvůj, Bohorodice, ukázal se jako všemocný lék nemocí a utěšení zarmoucených duší.

Přesvatá Bohorodice, porodivší Spasitele, záchranu z neštěstí a pomoci v jakékoliv jiné nouzi pro služebníky tvé!

Vysvobod ode veškeré doléhající nenávisti služebníky své, přesvatá Vládkyně, i od všeliké rány duševní i tělesné.

Panno, Bohorodice, zachraň všechny, kteří se k tobě utíkají, přímluvami svými a vysvobod je od jakékoliv nouze a soužení.

Komu z těch, kdo se utíkají ke chrámu tvému, Bohorodice, nedostává se brzkého uzdravení duševního spolu s tělesným, ó Přechistá?

Ó Slitovný, uprošený ode všech svatých i nebeských řádů *andělských*, očistiž mne, skrze tu, jež tě porodila.

Ušetři, Spasiteli, duše bratří našich zemřelých v naději života; ulehči a odpusť jim prohřešení.

Raduj se, Panno, která jsi očistěním světa; raduj se, nádobu Božské many a zlatý svícne skvoucí, Boží nevěsto.

Opěváme tebe, Boha – jediného v Trojici, voláme hlasem trojsvatým, modlíce se za dar spasení.

Sláva...

Panno, porodivší Spasitele i Vládce světa a Pána! Jeho pros za spásu duší našich.

I nyní...

Raduj se, horo!, raduj se, keři!, raduj se, bráno!, raduj se, žebři!, raduj se, božská hostino!, raduj se, všech pomoci, Vládkyně!

Na přímluvy milostivé Matky tvé přecisté i všech svatých tvých, *Kriste*, daruj své milosti lidem tvým.

Na přímluvy slavných archandělů a andělů i nebeských řádů, Spasiteli, služebníky své v dobru ochraňuj.

Na přímluvy důstojného a slavného křtitele tvého, proroka, Předchůdce *svého*, *Kriste*, Spasiteli můj, služebníky své opatruj.

Na přímluvy slavných apoštolů a mučedníků i všech svatých tvých daruj lidem milosti své.

Na přímluvy slavných nezištníků i Bohorodice, pomoci a opory světa, ochraňuj, *Pane*, služebníky své.

Sláva...

Otci i Synu i Svatému Duchu přinášíme slavosloví, pravice: Trojice Svatá, spasiž duše naše.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, se všemi svatými pamětlivi jsouce, sami sebe i druh druhá i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Lid: Tobě, Hospodine.

Neboť tobě náleží všechna sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Lid: Amen.

Dále tuto modlitbu:

Pane, Bože náš, veliký v radě a podivuhodný v dílech, všeho stvoření učiniteli, zachovej smlouvu svou a milost svou těm, kteří tě milují a dodržují povelání tvá; přijmi slzy dojetí prolévané všemi trpícími; vždyť kvůli tomu jsi přišel, přijav podobu služebníka a nikoliv hrozivou; a pravé zdraví uděloval jsi tělu, řka: „Hle, učiněn jsi zdravým, už nehřeš více;“ blátem oči uzdraviv, omýt je kázal jsi; svým slovem činíš, aby světlo vstoupilo; bouřící proti nám vlny vášní slaného moře života vysušuješ a obtížné vlny slasti krotíš; ty sám, lidumilný Králi, který jsi nám dopřál, abychom se oblékli v sněhobílé odění z vody a Ducha, sešli nám skrze přijímání této vody a jejím kropením požehnání své, neboť smývá skvrnu vášní. Ó Blahý, modlíme se, navštiv naši nemožnost a uzdrav milostí svou neduhy naše duševní i tělesné. Na přímluvy nejčistší Vládkyně naší, Bohorodice a vždycky Panny Marie, mocí uctívaného a životodárného kříže, skrze pomoc čestných nebeských beztělesných mocností, důstojného a slavného proroka, předchůdce a křtitele Jana, svatých slavných a všechvalných apoštolů, svatých otců našich velikých učitelů celého světa a světitelů Basila Velikého, Řehoře The-

Za pokoj shůry a za spásu duší našich...

Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích...

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou...

Za vladyku našeho... za důstojné kněžstvo...

Za vlast naši a její představitele k Hospodinu...

Za město toto a za všechna města a země...

Za příznivé počasí, za hojnost plodů zemských...

Za cestující po zemi, vodě i vzduchem, za nemocné...

Aby posvěceny byly vody tyto, silou a působením a sestoupením Svatého Ducha, k Hospodinu modleme se.

Aby sestoupilo na vody tyto očišťující působení nadpřirozené Trojice, k Hospodinu modleme se.

Aby se voda tato stala léčivou pro duše i těla, a odpuzující všechny nepřátelské síly, k Hospodinu modleme se.

Aby Pán, Bůh náš seslal požehnání Jordánské a posvětil vody tyto, k Hospodinu modleme se.

Za všechny, kteří potřebují Boží pomoc a zastání, k Hospodinu modleme se.

Abychom osvíceni byli osvícením mysli jednobytnou Trojicí, k Hospodinu modleme se.

Nechť Pán, Bůh náš ukáže nás jako syny a dědice Království svého skrze účast na vodě této a jejím skropením, k Hospodinu modleme se.

Abychom vysvobozeni byli ode všeho soužení, hněvu a nouze, k Hospodinu modleme se.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože, milostí (blahodatí) svou.

I nyní...

Nevypravitelně počavší a porodivší Stvořitele svého, Panno, zachraň ty, kteří tě velebí.

Dále:

Bránu milosrdenství otevři nám, požehnaná Bohorodiце, abychom doufajíce v tebe nezhytnuli, ale osvobozeni byli tebou od všeliké bídy; ježto jsi spása pokolení křesťanského.

Dále:

Kněz: K Hospodinu modleme.

Lid: Hospodi, pomiluj.

Kněz: **Neboť svatý jsi, Bože náš, a tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vzděky, až na věky věkův.**

Lid: Amen.

Dále následující tropary (*hlas 6.*):

Nyní nastal čas posvěcení všech a očekává nás spravedlivý soudce, tedy obraťme duše k pokání, jako *kdysi* žena smilná se slzami úpějme: Pane, smiluj se nad námi.

Do vod ponořený, stal ses, Kriste, pramenem uzdravení; v nejtihodnějším chrámu Panny jsme dnes tvým požehnáním skropeni a tím od nás nemocných odháníš neudu, lékaři duší a těl našich.

Jako Panna rodila jsi nevysvětlitelně a Pannou jsi zůstala jako Matka bez manžela. Bohorodiце, Marie, pros Krista, Boha našeho, abychom byli spaseni.

Přesvatá Bohorodice, Panno, spravuj díla rukou našich a prominutí hříchů našich vypros nám, pějícím andělskou píseň:

Svatý Bože, svatý Silný, svatý Nesmrtelný, smiluj se nad námi.

Zpívá se trojsvatá píseň jako obvykle a po ní diakon praví:

Pozor mějme!

Kněz: Pokoj všem!

Lid: I duchu tvému.

Žalmista čte prokimen (*hlas 1.*):

Hospodin je mým osvícením, Spasitelem mým, I koho bych se bál?

Verš: Hospodin je ochráncem života mého, koho bych se děsil?

Diakon: Velemoudrost.

Žalmista: Čtení z listu svatého apoštola Pavla k židům.

Diakon: Pozor mějme!

Bratři, ten, který posvěcuje, i ti, kteříž jsou posvěceni, z jednoho jsou všichni Otce. Z této příčiny nestydí se nazývati je bratřími, řka: „Zvěstovati budu jméno tvé bratřím svým, uprostřed chrámu opěvovati budu tebe.“ A opět: „Já budu v něho doufati.“ A opět: „Hle, já a dítky, kteréž mi dal Bůh.“ Poněvadž tedy děti jednoho otce sdílejí stejné tělo a krev, i on též podobně je s nimi spoluúčasten; aby skrze smrt zbavil moci toho, který je vladařem smrti, to jest ďábla; a aby vysvobodil ty, kteří byli strachem ze smrti po vše-

chen čas života držení v otroctví. Neboť neujal se andělů, ale pokolení Abrahamovo přijal. Proto musel být ve všem podoben bratřím, aby se stal milosrdným a věrným veleknězem před Bohem k očištění hříchů lidu. Neboť že sám trpěl zkoušen byv, může pomoci těm, kteří jsou zkoušeni. (Židům 2,11—18)

Kněz: Pokoj tobě!

Lid: Allelujah, allelujah, allelujah. (*Hlas 5.*)

1. verš: Vypravím ze srdce svého slovo dobré.

2. verš: Vypovím Králi o dílech svých.

Kněz: Velemoudrost, povznesme se a poslyšme svaté Evangelium! Pokoj všem!

Lid: I duchu tvému.

Diakon: Od Jana svaté evangelní čtení.

Lid: Sláva tobě, Pane, sláva tobě.

Diakon: Pozor mějme!

Za onoho času vydal se Ježíš do Jerusalema. V Jerusalemě je u Ovčí brány rybník, hebrejsky zvaný Bethesda, a u něho pět podloubí. V nich lehávalo množství nemocných, slepých, chromých a ochrnutých, očekávajících pohyb vody. Neboť anděl Páně každý rok sestupoval do rybníka a hýbal vodou; kdo první po tom pohnutí vstoupil do vody, uzdraven býval, ať trpěl nemocí kteroukoli. (Jan 5,1—4)

Pak diakon přednáší ektenii:

V pokoji k Hospodinu modleme se.